

A legjobb öröm a káröröm, mosolyognom kell **Bunta L. Zoltán** vasárnap esti bejelentését olvasva, mely szerint az előrejelzések nem ezt mutatták, és el kell végezniük az elemzéseket, ezekben a napokban fogják levonni a tanulságokat. Ne fáradjon, kedves druzsám, ne kínlódjon szakemberekkel kielemeztetni a számokat, elmondom én röviden, hol volt a baj.

Emlékszik arra a vasárnap déli pillanatra, amikor [arra kértem, hogy szerkesztőségünk készíthessen Önnek egy szelfit?](#)

Emlékszik, mi volt a válasza? Egy határozott „nem”. Akkor még nyeresre állt, az előrejelzések szerint, és túl ciki lett volna Önnek, hogy egy maréknyi választópolgárral szelfizzen. De évek óta ciki volt Önnek az is, hogy megtartsa a fogadóórát, és elbeszélgesse a városlakókkal. És az is, hogy ünnepek alkalmával megtisztelje a népet jelenlétével. És az is, hogy az újságírókat, s rajtuk keresztül a lakosságot, kiszolgálja információkkal. Ön volt az egyetlen jelölt, aki nem adott interjút nekünk. Ön volt az egyetlen, aki nem szelfizett velünk.

Igaza van, minek is barátkozna egy minimálbérért dolgozó udvarhelyivel, ha barátkozhat egy multimilliárdos, nemzetközileg ismert vadásztársával? Teljesen igaza van, csak hogy mi, csóró emberek, nem szeretjük, ha a mi pénzünkön magas szinten szocializálódó előljárónknak nincs négy évben egyszer sem ideje lehajolni hozzánk egy kézfogásra, vagy egy szelfire. Kérem, miután kielemezték a kielemeznivalót, és levonták a levonható tanulságokat, a sokoldalas elemzés végére írja oda azt is, hogy „Nincs szelfi, nincs polgármesteri szék!”